

Діло

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 18, II. пов. Конто почт. шлан 26.726 Адреса теле. „Діло—Львів“. Число телефону 565. Рукописів редакція не звертає.	ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині: місячно 5— К. чотирьохмісячно 15— піврічно 28— річно 50— у Львові (без доставки): місячно 4— К. чотирьохмісячно 12— піврічно 22— річно 44— в Німеччині: піврічно 28— М. річно 50— За зміну адреси платити ся 50 с.	Ціна оголошень: Рядок постійної, двохвиштовий або більшої 60 с. в місяць 1 К. в місяць 1'50, в разі однієї сторони зображення або в разі однієї сторони зображення 2 К. Після цього 2 К. Після цього 2 К. Після цього 2 К. Після цього 2 К. Постійні оголошення як вище. Одна примірник коштує у Львові 16 с. на провінції 20 с.
---	---	---

Видає: Видавничий Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 31. січня 1917.

В хвилі, коли пишемо ці слова, перебуває Україна дуже поважно. На Українську Народню Республіку ідуть походом, — який своєчасно зажадує татарські набіги, — війська Південно-західного українського уряду, щоб бачити байдужість українського уряду пекерити під нога червоного петроградського імперіалізму так саме, як які цілі стогнали вена від негями петроградського імперіалізму царського.

Се і тільки се творить суть теперішнього походу петроградського Союзу на Україну. Без України Великокорсія тратить раз на все своє історичне значіння, а пп. Денік і Троцький хотять бути диктаторами цієї спадщини царизму, хетят диктували свою волю в такому масштабі, як диктував Південно-західний український уряд.

Все инше, що говорить петроградський Союз на оправдані свого походу на Україну, се тільки маскування, при тім таке невдачне, що він на хвилю не може закрити правдивого змісту.

Каже Союз, що признає право самооправа Україні аж до повного відірвання. Коли так, то чого мішаєть ся у внутрішні справи України?

Україна проголосила себе окремою державою, яка має свій тимчасовий парламент, Українську Центральну Раду, і своє тимчасове правительство Генеральний Секретаріат, а ці органи української державної влади старали ся всіма силами як найшвидше довести до вібрації української конституції.

Свою інтервенцію стараєть ся петроградський Союз оправдати тим, що мовляв Українська Центральна Рада і Генеральний Секретаріат України є правительством буржуазним, ворожим для селян, жовнірів і робітників. Навіть якби се була правда, то яке до цього діло Петроградців? І Українські селяни, жовніри і робітники своєю участю в українській конституції повинні самі рішити про державний лад і правительство України, без терору з Петрограду.

Однак цілий сей „аргумент“ петроградського Союзу про „буржуазність“ Української Центральної Ради і її „ворожість“ суверені селян, жовнірів і робітників є найбільшою демагогічною брехнею, яку тільки можна видумати. Українська Центральна Рада є власне радою українських селян, жовнірів і робітників, вибраною на всеукраїнських селянських військових і робітничих з'їздах і має як що до свого складу так і що до своєї діяльності соціалістичний характер.

Ще більшевизька секта вважає себе „едино соціалістичною“, називаючи всіх соціалістів, які з нею не годять ся, буржуазні і верогами селян, жовнірів і робітників, се тільки демагогічний кліч, який не може ватемити дійсности. Ажте в Українській Центральній Раді ділять власть головне дві соціалістичні групи: українські соціалістичні демократи і українські соціалістичні революціонери, а імена відомих діячів українського соціалізму, з яких складаєть ся Генеральний Секретаріат України, пророчисто говорять про соціалістичний характер українського правительства.

З окрема треба ствердити, що останній від селян, жовнірів і робітників, скликаний до Києва в грудні ж. р. самими більшевизми в шлі „терористична“ Української Центральної Ради, перекілів ся в величезну маніфестацію на Українською Центральною Радою і Генеральним Секретаріатом, а незначна більшевизька меншість з'їзду в Києві не цілї сесті на самім перекілку переконала ся, що не єсть їй нічого иншого, як впустити з'їзд.

Се велике меншість перенесла ся до Харкова і там під ехороною військ петроградського Союзу проголосила ся „Народним Комісаріатом України“, який тепер відграє роллю внаряж в руках петроградського Союзу в його поході на Україну. Не кажемо: саіного знарядя, бо харків

ське „українське правительство“ знає, що робить. Не є вє ніякі Українці, тільки така сама російсько-жидівська група, як і петроградський Союз, і ролі між обома групами, петроградською і харківською, п'янове розложєтї. Троцькому і Коєв, яка хоче ухолодити перед світом за носителя права національного самооправа, треба замаскувати свій вєхїд на Україну там, що се мовляв „правительство українських селян, жовнірів і робітників“ бореть ся проти „буржуазної“ Української Центральної Ради, — єтьє в. Шахрай і Коєв, проголосила себе таким „українським правительством“. А щебї ще скріпити роллю походу петроградського Союзу на Україну, п. Шахрай і Коєв, доповіли ся признати п. Троцького і Коєв, правительством всеросійської Федерації, яка в дійсности зовсім не істує.

Се фікція „всеросійської Федерації“ має служити оправданям більшевизького набігу на Україну, щоб то „правительство всеросійської Федерації“ помагало „правительству українських селян, жовнірів і робітників“ упорати ся з „буржуазною“, „контрреволюційною“ Українською Центральною Радою.

Озброєному набігові більшевизів на Україну товаришить шалена демагогічна агітація. Закладають Українській Центральній Раді союз з контрреволюціонерами Каледіном, Корніловим і т. д., хоч в дійсности Рада, признаючи право самооправа Дніщини рішила в боротьбі між петроградським Союзом і Доном абезпечити нейтральність і не перпускати через свою територію військ жадної з сєх двох сторін. Закладають Раді, що вона хоче абезпечити 40 десятинну земельну власність, хоч універсал Ради тільки задекретував загально внесене всієї „нетрудової“ земельної власности, оставляючи рішенє сєї справи українській конституції, а проєкт тимчасового управління земельної справи, де між ин. предкладаєть ся, щоб 40 десятинний господарства не підлягали кон-

фіскалі, на осьмій сесії Ради відкинєно. Закладають Раді „тайну дипломатію на переговорах в Берестю, — хоч в дійсности та „тайна дипломатія“ полягає на тім, що українська делегація не загодила бути тільки декоратією для „імператора“ Троцького („Троцький поводить ся як імператор“ — характеризує його один з очевидців), тільки вели переговори самостійно.

Набіг більшевизів на Україну іде різночасно з кількох сторін, пусуючи ся концентрично на Київ. Від Катеринослава в Полтаву ідуть більшевизькі війська, які до деякої міри ценосять характер регулярної армії, а різночасно від українського (данійшого південно-західного і румунського) фронту пусують ся в габину краю військові ватаги, які, хоч побиті на фронті військами начального команданта українського фронту Щербачева, ще досить силні, щоб руйнувати безборонний край і головати триумф більшевизького оружя. Одних і других характеризує просто звірська жорстокість, яка супроводить їх „побіди“.

Українська Народня Республіка абрає всі свої сили, щоб очистити край від ворога, завести лад і забезпечити мирний розвиток українського народу. Маймо віру, що українському правительству ся його незвичайно важка задача вдасть ся.

Та різночасно не можемо не заважити, що справа Української Народної Республіки тепер більшо ніж коли-небудь є справою міжнародною, що моєвда українська держава має право на охорону зі сторони тих сусідів, які її признали, право, яке зрештою покриваєть ся інтересами сусідів Української Народної Республіки.

Чи і як вони зрозуміють сї свої інтереси, се покажуть найближші дні мирової конференції в Берестю, коли делегати Української Народної Республіки заберуть голос, щоб відверти претенсії спілки Троцький Шахрай на панованє над Україною.

Четвертий універсал.

Львів, 30. січня 1918.

Генеральний Секретаріат України з Українською Центральною Радою видає четвертий універсал до горожан України, в якім централь-

ні власти Української Народної Республіки розяснюють своє становище до більшевизів і їх наїзду на Україну.

Текст універсалу подамо в найближші часі.

Війна за Україну.

Львів, 31. січня 1918.

Посередною дорогою доносить „Vossische Ztg.“ з Петрограду з дати 27. січня:

Суверені того, що небезпека для Києва з боку більшевизів, котрі стоять у тяжких боях з еколиці Подлави, являєть ся усунєною, абов ся Генеральний Секретаріат і більшість Центральної Ради для реєгляду остатєних в Берестю вислїдів переговорів. Прє рішенє Ради і Секретаріату невідоме нахїщо нічого певного; донєсать тільки про значні стягани українських сил з фронту. Збільшені таким чином війська висилають ся проти більшевизів. „Робітничая Газета“ висказує здоєдд, що події від Жолтавою і Лубнами скріпили схильність Ради і Секретаріату заключити мир, бо існуючі обставини вимагають передасїя, абї звільнити віддані Раді війська з фронту, щоб їх вислати проти харківського союзу.

Агенція „Валсан“ доносить під датою 29. січня з Петрограду: Трудявні бої більшевизів

і Українців за Луцк покінчили ся невдачею більшевизів. Українські війська Київської Центральної Ради заволодїли Луаком. Підчас битви сьмагали свої війська українські легуни. Вістка про невдачу більшевизів і денєсєне прє румунську офензиву під Гагацєм викликала в петроградських крєугах величезне вражінє Настрій в Сьольнім інституті сьорїйній, більшевизки відбувають безнастанно збори.

Наспіла в Відня з дати 30. с. м така депеша:

„Берлінська унія телеграфічна доносить з Петрограду, що Українці одержали перевагу в боротьбі з більшевизами, відірвали Харків від півдня і заходу і обсадили Миколаїв. — Мирко Бірдах“.

Зміст сєї депеші треба брати з найбільшою резервою, бо всі провірені вістки, які до нас в останніх днях дійшли, стоять — на жаль — в неагоді в сїм донєсенєм про українські побіди на східнім фронті.

Нова польська „теорія“ про національні меншости.

З вільника польського „демократичну“.

Львів, дня 31. січня 1918.

В Кракові входить тижневик „Kultura Polska“, який видають круги з табору „неподлеглих гласнощів“. В числі з 27. січня містить цей тижневик передачу п. н. „W sprawie sprawy zania kwestji polsko-ukraińskiej“, яка закінчується „дуже демократично“, а саме, що варшавське і київське правління повинно „справедливо“ перевести границю між Польщею й Україною і забезпечити національні меншости як польські на Україні, так і українські в Польщі.

Та чим далі, тим та „демократичність“ набирає специфічно польського характеру.

Між компактними областями польського й українського — читаємо далі — винувата є поста мшина. Тягнеться вона від білоруського повіту в Гродненській губернії через східні частини Сідлещчини й Люблинщини, обіймає частини Волинь, цілу східну Галичину і подільські „крес“. Са полого, вузла на півночі, розширюється ширше далі на південь, досягаючи максимум ширини на лінії Ярослав-Львів-Тернопіль.

Як бачимо, польські „неподлеглих гласнощів“ конструють поняття границької полого дуже вигідно для Польщі, зачисляючи сюди всю українську історично-національну область, де знаходяться якнайнебудь процент польських меншостей.

Сконтруючись так поняття границької полого, конструують вони також відповідну „теорію“ про національні меншости. А саме:

„Президиум знягачен розграничення мусить бути бажане зміни на лінії відносно до гаду, а не тільки близькості або тільки меншости населення границької полого. При перспективі значного погіршення відношень для меншости, а покращення для більшости повинні рішати інтереси меншости“.

Так виглядає та „теорія“. В полого, яку як нове „неподлеглих гласнощів“ уважають за границьку, України в більшости. Поняття в меншости. Через прилучення всієї полого до України полого на Українській більшости волішило би, бо вона переставила би бути перешкодою, полого не польської меншости загіришко до би, бо вона перестала би бути пануючою. Отже панове „неподлеглих гласнощів“ ставлять „теорію“: рішачими мають бути інтереси меншости, сьобто в інтересі польської меншости ціла та „границька полого“ має бути прилучена до Польщі. Так виглядає польське „справедливе територіальне“ розграничення Польщі й України.

Та се ще не все. На основі такога розграничення обнигли би в Польщі в характері національної меншости невеличкі українські простори, коли на Україні польські меншости були би тільки нечисленними дрібними острівцями. Мажучи се на увазі, панове „неподлеглих гласнощів“ ставлять домагані: „Ідентичні права національних меншостей повинні обов'язувати в обох краях. Круг національної автономії Польщі на Україні повинен обов'язувати і в відношенні до українців у Польщі“. Значить, нечисленним дрібним острівцям польським українська держава мусила би признавати ще раз більш права, колиб хотіла уможливити національне існування шістьма мільонам українців у Польщі.

Тільки — по шь все та панове „неподлеглих гласнощів“ пишуть? Чи на те хтось зловить сь? Липше валисати просто: Польща має сьгати, доти в дати.

Та все одчо вона на українські землі сьгати не буде.

Війна супроти большевиків.

Берлін, 29 січня 1918.

„Deutsche Tageszeitung“ доносить з Роттердаму:

Петроградський кореспондент „Daily News“ пише, що Українська Центральна Рада, яка заступає місцянські яси (?), має більший страх перед українськими (?) большевиками, ніж перед Австрією. Коли Рада візьме верх над большевиками, мир з осередними державами був би швидко заведений. Коли ж пераберуть харківський Совіт, то Україна прилучить сь до петроградського правління й буде підирати повітки Троцького. Тому Троцький старіється за тягнути переговори і зажадав вятидневого продовження тепершньої мерерви, на що однаке представники осередних держав не згодились.

Згаданий кореспондент пише далі: Коли побідить Рада, стан в північній Росії буде розвучливий, бо вона не дістане збжа з України. Вже тепер в Петрограді лютує голодовий тиф. Треба побоювати сь упадку правління. Сьювники повинні тепер прилучити сь до переговорів Троцького.

СТОКГОЛЬМ (ТКБ) Іскрова депеша доносить, що українські моряки Чорноморської фльо-

ти прилучили сь до соц. дем. робітничого комітету і партії большевиків і аислати до совітів у Харкові, Катеринославі й Полтаві живіт і полюку за боротьбу проти київської Ради, яку разом з Генеральним Секретаріатом називають єрудем большевиків. Чорноморська фльога грезнять виступати проти Ради.

Галичина й Українська Народна Республіка.

Польське самодурство й діяльність.

Львів, 31. січня 1918.

З приводу праці д-ра М. Лозинського п. н. „Wiederherstellung des Königreiches Halysch-Woledumyr“ помістив „Gazeta Wieszorna“ статю, в якій на вивід автора, що політика Австрії супроти австрійських українців мусить числити сь в істинному Української Народної Республіки, заявляє:

„Українська республіка, що в брошурі промовчано, а що далеко можна було передбачити, зовсім не має наміру піти під команду д-ра Кесті Левичького і його комбатантів. З усіх годосів, які доси появились в пресі української республіки, видно, що київське правління зовсім не думас — і справедливо — мішати сь до української справи на польських землях, а домагана східно-галицьких українців, представлені в книжці д-ра Лозинського, не знайшли там зовсім політичного підвертя. Київське правління дивити сь на українське питання в Східній Галичині з властивого становища і знявито би справді дуже мало почути діяности, колиб хотіло агазувати сь в обороні претенсії які домагають сь прилучення до української держави Східної Галичини, цілої Буковини і великих областей північної Угорщини. А се є власне змістом „всукраїнського національного ідеалу“, сформульованого австрійськими українцями і перетвореного що пару днів на різних вічах і з'їздах.“

Шкода, що „Gazeta Wieszorna“, зяки написала наведені слова, не поінформувала сь хоч би в польській п. к. цензурі, а були би довідала сь, скільки та поконфіскувала в нашій днівнику ухвал Української Центральної Ради, які були би найліпшим свіденством проти тасрдження „Gazeta Wieszorna“, ніби то київське правління українськими землями поза границями Української Республіки не інтересується.

Тай з урядового комунікату про те, що в Берестю австрь-угорська й українська делегація згодились, під умовою взаємности, говорити про внутрішні справи обох сторін, могли би панове з „Gazeta Wieszorna“ догадати сь, які то внутрішні справи Австрь-Угорщини має на думці українська делегація.

Тя коли польська преса в супереч відомий фактам хоче дурити себе і свою суспільність, то ми на се нічого не порадиємо.

В однім тільки має „Gazeta Wieszorna“ слушність: Київське правління справді не говорить „про українську справу на польських землях“, — в той простий вичини, що польська держава, де якої належала би українські землі, не існує.

Українські землі поза границями Української Республіки належать або до Австрь-Угорщини або до областей занятих Австрь-Угорщиною й Німеччиною. Отже з сими і тільки з сими державами говорить київське правління про ті землі.

Спир про заступство України в Берестю.

Заява Троцького. — Відношення на Україні — Заява делегата Левичького. — Віднесення поішення спору ан до повероту цілої української делегації.

(ТКБ) Відень, 30. січня 1918.

Урядом доносять з Берестя з 29 січня ось шь:

Нинішнє повне засіданє отворене в 12 год. в пелудне від проводом великого везира Талятта Паші, який в своїй промові зказав на персональні зміни в складі неодинеках делегацій.

Відтак державний секретар д-р Кільман представив делегата короніського-баварського правління, коронісько-баварського міністра Педевільса Дірніца.

Відтак заявив Троцький, що в складі російської делегації наступили дві зміни, одна чисто особистого характеру, а саме, що в дальших переговорах возьме також участь народний комісар для державної власности д-р Карелін. Друга зміна має правновладний і політичний характер, вона відносить сь до двох членів української народної ре-

публики в російській делегації, вирічим донесене письменне.

Правління робітничо-жовнірських рад Української Народної Республіки складо трох відпоручників для участі в переговорах, з котрих один, а саме народний комісар і державний секретар народних рад, Сатонський остав в Петрограді, він вступив до правління рад народних комісарів. Оба інші, а саме предсидатель народного комітету добр. Медведєв і державний секретар для військових справ добр. Шухович, находять сь в Берестю, в складі російської делегації.

Сей факт, який має дуже велике значення, для дальшого ходу переговорів, має означення, яке винувало сь на Україні до попередних подій. А що друга сторона не в тім інтересі, шоби була якнайточніша знаменна з відносинами на Україні, так вичиним, аложити в тій справі сьогорощу боротьбу проти київської Ради, шоби в більшости місцевостях України досягнути рішучої побіди над нею, які виступають в підтвердженні цієї згоди з петроградською радою.

Ціла донська область з ковальською ільою околиця Катеринослава з ковальською талю і губернію харківська і полтавська восте влади совітів, а упадає вплив на Раді. В день відїзду Троцького з Петрограда донесено телеграфічно з Києва, що київський Генеральний Секретаріат прийняв свою димісію. Як небудь скінчить сь київське правління й який вийде з неї мати на делегацію добр. Голубовича, незвісно, однак в кожнім разі вичиним ясно, що мир заключений з державою Австрь-Угорщини, серед моментальних обставин, не можна вважати миром з українською республікою. В своїй промові в головній комісії держави представив державний секретар справ російської делегації так довго призначив польську, як довго могла думати, що українська делегація буде їй помічна, в тепер, коли польська делегація спостерегла свій блуд, поки їй свого признав.

Тя є суб'єктивне представлення того, що де сь. Вже на останнім засіданю, на котрому говорено справу української делегації, він (Троцький), що зроек права сьогорощу України находить сь в стані творення. Троцький в Петрограді радить єсеровіській робітничо-жовнірсько-злоспані рад, які заступлені також українські делегати і дають сь федеративні основи російської республіки, участь заступників українського народного секретаріату в складі російської делегації відповідає повній відносині, якіють в російській республіці. Коли делегати Голубовича так як перед тим має київського Секретаріату, то його делегація не носить протесту проти її дальшої участі в рогах переговорах, але в кожнім разі не бути признані тільки такі договори з Україною, які малиб формальне потвердження влади федеративної російської республіки.

Відтак зложив оставший в Берестю міністр Української Народної Республіки вичиним й заку зяву: Через відїзди делегації, аж до повероту цілої української делегації тут оставши член не можуть пати в політичних справах. Тому заступ сь собі проголошене становище на сьювроті заяви, яку тут зложив заступник народних комісарів, вітак в справі участі заступників міста Харкова в російській делегації до повного зібраня нашої делегації.

Державний секретар д-р Кільман заявив, що він миг би в імені союзних держав відложити дискусію над внесеним Троцьким до повороту делегати київської Ради, аж до кожнім разі мусить зказати на предсидатель російської делегації в своїй словом не натякнув, що крім української делегації, який проводить п. Голубовича, ще инше тіло, яке ставляє домагані в Україні. Справа представляється товччо істнованє спозидної Української Народної Республіки не осередній сторона, але шь

два новинуручі тіла

твердять, що є управлені міждержавної редакції, Українську Народну Республіку Сьювній делегації російській осцясно запитанє.

На се заявив Троцький, що він не в сь агадував, як довго рада українських робітників салдатів і хлєвців не рішиє, хочє вислати власних заступників на переговори.

Міністер гр. Червін заявив, що на сь сь з поглядом Кільмана, що належить до ть сью справу аж до повороту київської

Тов. „Медична Громада“ у Львові повідомляє запрошених гостей, що дня 2. лютого 1918. Український Народний Театр знову на гасі і запланований на той день.

Товариство Сходина розпочинає свою роботу з точне о год. 8. вечером

з відкриттям приладженої сали ім. Лисенка. Вступ 6 коп. на перше око може за великий, треба узяти як

добровільний даток на так благородну ціль, як регресивний фонд медиків.

Український Народний Театр Т-ва „Бесіда“ у Львові під управу К. Рубчанової, Сала Т-ва ім. М. Лисенка ул. Шашкевича ч. 5.

В неділю, дня 3. лютого 1918 „Чорноморці“, оперетка на 3 дії М. Старинського.

Початок о год. 7 веч., в суботу п'ятково о год. 6:30 веч.

Віджити раніше набути можна в „Народній Торговлі“, в день представлення при касі від год. 5 п. п.

Для отримання відомостей в нашій адміністрації в керуванні: д-р Л. С. 2 В. Скорак 2, М. Гадібей 5, М. Стефанівський 5, А. Березовський 6, Василь Пиньків 2, Василь Весоловський 2, 4-о кл. дівоча школа ім. М. Шашкевича 11. — Разом 35 коп.

Центральна Управа У. С. С. потребує на дві години денно писаря з гарним письмом. Зголошення лише письменно на адресу Zentralleitung der Ukrainischen Legion, Wien VIII, Lederergasse 20.

Показ Деміянська. В понеділок дня 17. лютого відбуваються в Доломі загальні Збори Коужки Українського Пазароного Товариства, на котрі Відділ всіх свідомих Громадян повинні прийти заздалегідь. Початок 3:30 год. 10 рано. Львівська Гімнія. Предметом наради дуже важкі справи, які обходять весь долінський повіт, — програти се тому о як найчисленнішу участь. Нехай жадра свідомі одиниці не відкаже ся прийти! Сего дня о год. 9, рано відбуде ся тожественне Богослуження в місцевій церкві на всіх Добродіїв Завердені.

Понукотний Союз кредиторів господарський в Коломи, створений в зареєстроване з обов'язковою порукою, знижує стову відсоткову в дщадничих вкладок на 2 1/2%, починаючи від 1. марта 1918. Колома, дня 25 счня 1918. За рекцію: Захар Сварко, Леонцій Кульча. За надзнавочу Раду: д-р Зиновій Деміянський, предсідатель; Лев Деміянський, секретар.

Повітова Тенарчство кредиторів в Городенці повідомляє інтересованих, що з днем 1. лютого 1918 знижує процентову стову від щадничих вкладок на 3.5 процент. — Уарава.

Урядника ліквідатора прийме зтраа Повітове Товариство кредиторів в Городенці. Платня після умови.

Красний Союз Молочарский в Стрию уладжує одомісячний курс научний получений в практичних вправах входячими в обіг господарств молочарского і торговлі війцями. Курс тривати буде від 1. до 31. марта 1918. Виклади теоретичні відбуваються будуть в першій половині місяця в Стрию а вправи практичні будуть передані в Молочарській Спільноті в Дідушних Великих коло Стрию. Викладати будуть: пп. Теоридло про годівлю худоби, п. Мельник теорію про молоко, вані Ломиская про виробу сира, п. Холмачук про овні рослини, п. Капш про продукцію масла, про уряджені Спільнот молочарских і про торговлю продуктами молочарскими, а п. Василь Гривич про торговлю війцями. Чи сло курсистів устанено на 15 осіб без ріжниць роду. Помешкані і удержані курсистів через швей місць маєт оплачувати буде Красний Союз Молочарский. З огляду на трудність з уяснення достаточної скількості забі єсть пожелання, щоби учасники курсу зазмотовили ся до можности в певній запис забі. Подана о приняті на курс наскити вносити до Дирекції Красного Союза Молочарского в реченні до 15. лютого 1918.

ОГОЛОШЕННЯ.

„ОЯ“ мило по 2 К штикл. Крем „ОЯ“ 2 К шт. Валу мильну, гліцерину, фарбу до матерій чорну і гранатову, порошок доп. екстракція ваніс. Пасфужерія С. Федер. Львів, Сакстуска 7. Увага! В своїй власній інтересі проше уникати на фірму і в даву 7.

Адвокат д-р Володимир Бачинський в підгайцях пошукує рутинного канцеляриста. Зголошення під адресою: Д-р Володимир Бачинський, Wien, Parliament.

Канцелярія нотаріальна в Підгайцях пошукує кандидата нотаріального і касира умовного пасати на місяці. — Зголошення в подним платні слати прямо там.

СТАРША УЧИТЕЛЬКА

Українка, внаде замуж на старшого інтелігентного Українця, навражде на пенсіонованого урядника. Першенство едиак будуть мати ті, котрі в наслідок війни стали нещасливими каліками. — Зголошення до Адміністрації „Діла“ під Мисіє Крутякова.

Перелетня тов. „Просвіта“ прийме двоох хлопців до науки і одного служачого. Зголошення приймає Перелетня тов. „Просвіта“, Быхарська 16. I. п.

Умебльований покій при родині

есентуально в харчем шукаю від 15. лютого. Зголошення під „малій“ до Адміністрації „Діла“.

Дозорець лісовий з практикою шукає служби найраше на Україні від марта с. р. Олекса Кроховський, Улячов — Галичина.

Д-р М. Лагодінський адвокат в Авантійній конципіента. Зголошення листом в поданю усліві.

Пополудинні заняття

в Товаристві війцями обіди „Карпатія“ у Львові, ул. Руська ч. 18.

Зголошення приймає Дирекція письменно або устно від 2—3 год. по полудни.

Видавниче Товариство „Українська книжка“ „Нашим найменшим“:

- Видає: Антін Коушодьницький.
 - Ілюструє: Олена Кульчицька.
 - 1. Дурень і його жінка жайка ланна, народня казка, 14 ілюстрацій, 50 сот.
 - 2. Богатий Шварк — народня легенда, 14 ілюстрацій, 50 сот.
 - 3. Лявця і жаця, народня байка, 14 ілюстрацій 50 сот.
 - 4. Катя і півня, народня байка, 14 ілюстрацій 50 сот.
 - 5. Два брати катаяська народня казка, 14 ілюстрацій, 50 сот.
 - 6. Цай Аца, народня байка, 30 ілюстр., 1 коп.
 - 7. Півня, катаяська народня казка, 14 ілюстр., 50 сот.
- Головний склад в Книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, Ринок 10. — Книгарні і Базарі на провінції можуть замовляти за готівку в більші скількості з відповідним вступом.

Літературні новости.

- УКРАЇНЬСЬКА ВИДАВНИЧА СПІЛКА у Львові, ул. Чарнецького, ч. 24, відновивши по інвзії свою діяльність, видала доси отсі книжки:
- У першій серії (більшій):
- 1. Василь Степаня, Дорога, друге видане. З образками Олено Кульчицької. К 2-50
 - 2. Марко Венчик, Народні оповідання т. 3, нове видане. „ 3-00
 - 3. Вол. Гнатюк, Народні новелі. З образками Волод. Кобринського „ 2-50
 - 4. Лесь Митрович, Зіборові, повість „ 6-00
 - 5. Влад. Гнатюк, Народні байки з о образками Микити Вихора (театронім) „ 4-50
- У другій серії (меншій):
- 1. Микола Гоголь, Вій, друге видане, в перекладі в Ів. Кременського „ 0-60
 - 2. Василь Паньків, Огарія і демо конті „ 0-40
 - 3. Орест Лавицький, Несподіваний шлюб, Оулашчина „ 0-60
 - 4. Михайло Лавицький, Ті, що від нас відійшли (сім нескількогі) „ 0-60
- Українська Видавничя Спільнота приймає далі уділи (одни уділі 50 коп., 2 коп. вишлого) у довільнім числі.
- Головний склад видань у Книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10.

Купуємо НАСІННЯ

Червоної конишини, Білої конишини, Еспарзети, Тимотки, і інших родів трави та конишини як також Насіння огородених рослин (цебуля, капуста, огірки, бураки, морква, шквара, редька, горох, фасоль і т. п.) у всякій скількості та платимо найвищий ціною. Пріску насіння wraz з поданем ціною симо слати на адресу: „КРАСНИЙ СОЮЗ ГОСПОДАРЬСКИХ СПІЛОК“ синдикат т ва „Сільський Господар“ у Львові, вул. Зіморевича ч. 20. III.

„РУСЬКА КАСА“ в Угнові

запрошує всіх членів Товариства на ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ на день 1. лютого 1918. т. є в четвер по Стрітеня, о год. 1. по полудни, котрі відбуваються в домі читальній „Просвіта“ в Угнові церкви.

Дневний порядок: 1. Відкриття загальних зборів. 2. Вибір президія на день зборів. 3. Доклад до затвердження рахунків і балансу літа 1914, 1915, 1916 і 1917. 4. Вибір дирекції товариства. 5. Розділ виску з доходу. 6. Внески членів.

За Товариство: О. П. Селігманович, кре дсідатель.

ПОДЯКА.

Пінес в грудни 1917. До ч. н. австр. військового фонду віддачею окружне бюро в Станиславові.

В черани 1916 обезлетела я сестра Николу в Хвалівім Товаристві на 1000 К даючи задаток 5 К.

Дальших рат премій я не могла заплатити бо незводного займили російські війська на няський повіт.

Через незавлачене премії, обезтечені тило свою вину.

Та вимо сего, коли мій муж переїхав до Львова, прошане мое перепраче через бюро, вістало через ч. к. австрійський військ фонд вдовиць і сиріт уважливне і оплачено обавачеву суму без жадних потрп.

В моїм великій горю по смерті моего мужа, стала ся суша мені великодушноту пра на, великою потіхою і помічно і дякуючуваю єя до обов'язку публично зложити сердечну подяку.

Ядеха Старуцька

Ліцитації коний

Коні здібні до робіт польових і до набутя в дорозі ліцитаційній. (гандлярі коний і посередники є акціонери) мусять мати з собою легітимизації через староства (команди районів).

Ліцитації відбудуть ся:

1) В шпиталях кінських:

- Ряшів, касарні кав. Глубока Ярослав (Annakaserne)
- Черляни коло Городка Ягай.
- Максимовичі коло Самбора
- Судова Вишня

2) В кінських стаціях зунятках:

- Паремішль (Schwarz'sche Kas.)

К. и. k. Inspizierendar d. Pferdewirtschaft des Militärkommandos Przemysl Fröhlich, Oberstar.